

Pestrobarevná Sicílie

PAMÁTKY, MOŘE, VÍNO A SOPKA ETNA

„Máte štěstí. Etna zrovna začala soptit. V noci to bude krásná podívaná,“ prohlásila Hanka, Češka, která na Sicílii žije už šestnáct let. Přes 3300 metrů vysoká hora, z níž se čas od času valí dým, pára a tryskají rozžhavené kameny, Sicilanům strach nenahání. „Naši paní“, jak jí říkají, mají rádi.

FOTO: MARIE FIGUROVÁ

Pohled na Etnu vzbuzuje úctu, i když zrovna nesoptí.

Sicilané jsou vůbec zvláštní národ, tedy národ. Jsou to Italové? Je Sicílie Itálie? Říká se, že ne. Není to ani Řecko, i když právě tady lze najít tolik antických památek jako málokde. Středomořský ostrov je jiný než zbytek italské pevniny a stejně tak jsou odlišní i obyvatelé.

Sicilané jsou přátelští, temperamentní, usměvaví a gentlemani. Sicilanky jsou upovídané – stejně jako Sicilané – a až přehnaně pořádkumilovné. Domácnost musí mít jako ze škatulky a protože, na rozdíl od severních oblastí Itálie, tu stále platí, že žena patří především do kuchyně, většinu času stráví leštěním, uklízením a pucováním. I když i to se prý v poslední době začíná měnit a ženy už přestávají být jen ozdobou svého manžela.

Život na ulici a v noci

Sicílie patří k místům, kde se žije na ulici. Snad všechna náměstí, ulice i uličky se nave-

čer proměňují ve velkou restauraci, kavárnu či bar. Lidé se ale také setkávají jen tak, aby poklábosili, co přinesl den. Sedí na náměstích, na kašnách, na schodech, na lavičkách v parku nebo si před dům vytahají židle a vykládají se sousedy. Taková setkání jsou doménou mužů, především těch starších, kteří si už užívají důchodu. Setkávají se také ráno v parcích. Přátelsky se zdraví, objímají, plácají po ramenou a vykládají si až do chvíle, kdy je nesnesitelné polední vedro vyžene.

V tuto dobu se město mění ve výheň, ulice se vyklidňují a začnou padat rolety krámů. Znovu se zvednou nejdřív za čtyři hodiny. V mezidobě na ulicích potkáte jen turisty, stejně neznalé věci jako vy sami.

Zato kolem půlnoci je na Sicílii zábava v plném proudu. Všude je vidět spoustu dětí a nikdo si nedělá starosti s tím, že už by třeba měly být v posteli. Pravda, některé místo pobíhání spíš podřimují na stole, jejich rodi-

če to ale z míry nevyvádí. Pomalu usrkávají třetinku drahého piva, která přijde i na pět eur. Případně ukončí den dezertem, který se tu často jí i místo snídaně – ledovou tříšť z mandlí, čokolády nebo moruší, které se říká granita.

Pomeranče, fíky a olivy

Sicílie je ale především země vína, oliv, mandlí, fíků a pomerančů. Ostrov je vůbec vzhledem k teplotám, které tu většinu roku panují, překvapivě zelený. I když je velký rozdíl, jak vypadá na pobřeží a jak ve vnitrozemí.

Zatímco kolem moře je vysázeno jedno výstavní městečko vedle druhého, většinou plné turistů, pár kilometrů od moře už Sicílie vypadá jinak. Hornaté středozemí je víceméně pusté, protkané jen silnicemi, které spojují občasná sídla. Ani v červenci není země úplně vyprahlá, i když zeleně postupně ubývá. Cestou přes kilometry dlouhé pláně →